

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Mgr. M. K.**, zast. doc. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc., advokátem, se sídlem Revoluční 1546/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 42/2018, o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudci JUDr. Ladislavu Hejtmánkovi,

### t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze JUDr. Ladislav Hejtmánek **je vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 42/2018.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou ze dne 19. 2. 2018 domáhá rozhodnutí, kterým by soud určil, že zásah žalovaného spočívající v tom, že po rozhodnutí ze dne 22. 12. 2017, č. j. MPSV – 2017/264648-111, o odvolání žalobce ze služebního místa představeného – náměstka pro řízení sekce ekonomiky a evropských fondů, s účinností od 1. 1. 2018, nepřevédl žalobce na jiné vhodné služební místo, je nezákonný; zakázal žalovanému, aby pokračoval v tomto nezákonném zásahu; zakázal žalovanému pokračovat v porušování práva žalobce na rovný přístup k výkonu veřejné funkce a uložil žalovanému povinnost zařadit žalobce na vhodné služební místo. V řízení o žalobě je žalobce zastoupen na základě plné moci advokátem doc. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc.

[2] Žalobce namítl podjatost soudce JUDr. Ladislava Hejtmánka s ohledem na vztah k zástupci žalobce doc. JUDr. Martinovi Kopeckému, CSc. Informaci o osobě předsedy senátu se žalobce dozvěděl z usnesení Městského soudu ze dne 12. 3. 2018, č. j. 6 A 42/2018 – 31, které mu bylo doručeno dne 13. 3. 2018. Důvod pro možnou pochybnost o nepodjatosti soudce spatřuje žalobce v tom, že doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc., byl oponentem doktorské disertační práce na téma „Správní trestání právnických osob“, kterou předložil JUDr. Hejtmánek jako student doktorského studijního programu na Právnické fakultě Karlovy University v Praze. Podle posudku doc. Kopeckého ze dne 12. 11. 2012 práce JUDr. Hejtmánka nesplňovala kvalifikační požadavky kladené na daný druh práce; doc. Kopecký se později účastnil dne 29. 9. 2014 obhajoby disertační práce jmenovaného soudce s výsledkem hodnocení „neprospěl“. Tyto skutečnosti mohou vést dle přesvědčení žalobce k pochybnostem o nepodjatosti soudce. Žalobce konstatuje, že je jisté časté, že učitelé právnických fakult vystupují současně jako

advokáti a zřejmě nelze za důvod vyloučení soudce obecně považovat skutečnost, že vyučovali nebo zkoušeli studenta, který se pak v budoucnu stal soudcem a byl přidělen k rozhodování věci, v níž tito jako zástupci účastníků řízení vystupují. Má však za to, že konkrétní případ je odlišný tím, že JUDr. Hejtmánek obhájoval dizertační práci již jako soudce, a že konkrétní negativní posudek doc. Kopeckého mohl výrazně ovlivnit celkový neúspěšný výsledek obhajoby.

[3] Soudce JUDr. Hejtmánek ve svém vyjádření uvedl, že nemá žádný vztah k účastníkům, jejich zástupcům ani projednávané věci.

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci „*vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“.

[5] Ze spisu předloženého městským soudem vyplývá, že informace o osobě předsedy senátu byla žalobci poprvé zpřístupněna v usnesení ze dne 12. 3. 2018, č. j. 6 A 42/2018 – 31, kterým byl vyzván k zaplacení soudního poplatku. Usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce žalobce doc. JUDr. Martina Kopeckého, CSc. dne 13. 3. 2018. Námitka podjatosti vznesená dne 18. 3. 2018 tak byla uplatněna včas.

[6] Jak upozornil žalobce, Nejvyšší správní soud v minulosti rozhodoval o námitce podjatosti soudce JUDr. Ladislava Hejtmánka vznesené ze stejného důvodu jako v nyní projednávané věci. Jednalo se o možnou podjatost ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6A 174/2017, přičemž řízení o námitce bylo u Nejvyššího správního soudu vedeno pod sp. zn. Nao 276/2017; zdejší soud usnesením ze dne 13. 9. 2017 č. j. Nao 276/2017 – 22, shledal námitku podjatosti důvodnou. Ve zmíněném usnesení soud poukázal na náleží Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, ve kterém Ústavní soud uvedl, že „*subjektivní hledisko účastníků řízení, případně soudců samotných, je podnětem pro rozhodování o eventuální podjatosti, avšak rozhodování o této otázce se musí dít výlučně na základě hlediska objektivního. To znamená, že není přípustné vycházet pouze z pochybností o poměru soudců k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, nýbrž i z hmotněprávního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedly. Jak již konstatoval Ústavní soud ve svém náleží ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94 (publ.: Sbíрка náleží a usnesení ÚS, sv. 6, č. 127), nejde pouze o hodnocení subjektivního pocitu soudce, zda se cítí nebo necítí být podjatý, anebo hodnocení osobního vztahu k účastníkům řízení, ale o objektivní úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být.*“ Nejvyšší správní soud konstatoval: „*Pro zhodnocení toho, zda je skutečně nezbytné soudce z projednávání a rozhodnutí věci vyloučit, je relevantní (ve smyslu výše uvedeného náleží Ústavního soudu) především objektivní úvaha, zda s ohledem na okolnosti případu lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být. Nejvyšší správní soud se tak zaměřil na posouzení toho, zda jsou objektivní důvody pochybovat o nepodjatosti JUDr. Ladislava Hejtmánka. Dospěl přitom k závěru, že jakkoli se jmenovaný soudce necítí subjektivně ve věci podjatý, z hlediska objektivního nelze, s ohledem na uvedené skutečnosti, možnost neobjektivního rozhodování zcela vyloučit. Nejvyšší správní soud proto shledal námitku podjatosti důvodnou a soudce JUDr. Ladislava Hejtmánka z důvodu možné podjatosti z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6A 174/2017 vyloučil.*“

[7] V nyní projednávané věci, kdy je námitka podjatosti vznesená z totožných důvodů, neshledal Nejvyšší správní soud důvod se od závěrů, k nimž dospěl ve výše uvedeném usnesení,

pokračování

odchýlit, proto vyloučil soudce JUDr. Ladislava Hejtmánka pro možnou podjatost z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6A 42/2018.

**P o u ě n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2018

JUDr. Lenka Matyášová  
předsedkyně senátu